

БАЙБАРАК Микола Костянтинович

Випускник агрономічного факультету (2018)

Керівник
фермерського господарства
«Байбарак»

Народився 18 липня 1986 р. в м. Кіровограді у звичайній сім'ї: мати весь фаховий шлях присвятила роботі музичним керівником у дитячому садку, а батько наразі працює разом із сином у ФГ «Байбарак».

У ранньому дитинстві хлопчик захопився спортом, що, загартовуючи тіло й формуючи характер, відіграло визначальну роль у його особистісному становленні. Зазначене хобі стало способом життя М. К. Байбарака. Так, сьогодні він активно займається дзюдо і бразильським джіу-джитсу, має коричневий пояс у бойовому мистецтві бразильського джіу-джитсу, є кандидатом у майстри спорту з дзюдо. Він постійно перераховує гроші на будівництво спортивного комплексу, допомагає та спонсорує виступи українських спортсменів на міжнародних змаганнях.

Професійну стежину обирав проти настанов тата, який налаштував сина також працювати на транспортних перевезеннях. Згодом юнак зрозумів, що то був мудро спланований життєвий урок, адже в його підсвідомості виник непереборний внутрішній спротив як провокація шукати краще життя. Він ніколи не забуде спільне з батьком далекобійне відрядження — надзвичайно виснажливе й навіть нестерпне для дев'ятикласника. Коли почали стріляти автомобільні скати, суворий батько підвищеним голосом вимагав належної допомоги Миколи, наголошуючи, що він уже дорослий і повинен чинити як справжній напарник. У стресовій ситуації хлопець узагалі не розумів, де перебуває, і прагнув швидше повернутися до комфортного дому, елементарно прийняти такий бажаний душ.

За роки школи, зізнається М. К. Байбарак, він не прочитав жодної книжки, втративши багато можливостей для інтелектуального розвитку. Тепер наздоганяє втрачене «кілограмами» й «тоннами» знань, вгамовуючи свій інформаційний «голод». Микола Костянтинович постійно читає наукову літературу з тематики агрономії, яка є його іншим життєво важливим захопленням.

Зважаючи на це, не дивно, що М. К. Байбарак має дві вищі освіти — у сфері спорту та аграрній сфері. Упродовж 2015–2017 рр. був студентом факультету фізичного виховання Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка (червоний диплом). Протягом 2016–2018 рр. навчався в УНУС за спеціальністю «Агрономія».

У Збройних силах України служив дев'ять місяців. Згадує, що в армії був такий час, коли солдатам не дозволяли сидіти. Удома він неймовірно радів можливості насидітися вдосталь, без набридливого «Встань!». Цей приклад яскраво демонструє позитивний погляд Миколи Костянтиновича на життя, завдяки якому він черпає натхнення старанно працювати на аграрній ниві. Завжди акцентує увагу на перевагах, аніж на недоліках, зокрема щасливий, що не хворий, ба більше — має суперздоров'я, яке дбайливо береже, перебуває в оточенні доброзичливих сумлінних працівників і найдорожчих рідних людей, а також має змогу займатися улюбленим спортом. Зауважує, що всі маленькі й великі втіхи складають неймовірну радість кожного дня.

Трудову діяльність М. К. Байбарак розпочав у 2011 р, заснувавши власну охоронну фірму «Кодокан», яка ледве втрималася на плаву під час кризи 2012 р., але продовжила працювати. Чоловік опинився на життєвому роздоріжжі, й одного доленосного вечора побачив дівчину своєї мрії — красуню Анну, яка через три тижні зустрічей стала його дружиною. За рік у молодого подружжя народилася донька Марія, яку люблячий батько вирішив не завантажувати нещадними бойовими мистецтвами, — шестирічна дівчинка займається гімнастикой і вже має переможні титули.

Сім'я дружини, її батько Василь Федорович і брат Костянтин, стали для М. К. Байбарака справжньою ріднею. Та ще й колегами, адже і теща, і свояк вже працювали в сільському господарстві на агрофермі «Санті», куди запросили й Миколу Костянтиновича. Відтоді його життя розвернулося на 180 градусів, проте така радикальна зміна припала йому до душі. Після декількох років ефективної роботи вирішили розпаювати землі між трьома компаніями — Костянтин і Микола очолили фермерські господарства «Анастасія» та «Байбарак» відповідно, а Василь Федорович (батько Анни), залишився головою «Санті». Але такий розподіл був формальністю, адже працювати продовжують під одним родинним крилом.

Варто сказати, що разом із братом дружини Костянтином, якого називає своїм братом, навчався в Уманському національному університеті садівництва з метою здобуття кваліфікації агронома.

Як молодий фахівець, М. К. Байбарак розуміє, що кожний день потрібно розвиватися, читати, осучаснюватися, і мріє про 48 годин на добу, бо 24 йому замало.